

[Glistrup]

ikke, hvis de har andre tanker end skatte- og afgiftsministeren, fremsætte dem som egentlige lovforslag?

Men jeg går altså ned her som en skuffet mand. 3 har ikke forstået mig.

Ellemann-Jensen (V):

Jeg må sige til hr. Glistrup, at jeg forstår ham stadig ikke. Hr. Glistrup plejer godt at kunne forme det danske sprog på forståelige og beskrivende måder, men de etymologiske bortforklaringer, hr. Glistrup er kommet med her omkring begrebet at bryde en lov, har altså ikke overbevist mig om, hvad det var, hr. Glistrup mente.

Jeg skal ikke gå ind i nogen lang diskussion med hr. Wilhjelm. Det viser sig jo også, at det materiale, som vi skal diskutere på grundlag af, er noget, man udleverer til pressen, og jeg har først lige kunnet få fingre i det interessante skattecirkus, som hr. Wilhjelm oprullede heroppefra, men en hurtig gennemgang viser da i hvert fald, at det er meget snævert stillet op.

I hr. Wilhjelm's beskrivelse af, hvordan man ved opsparing kan udvide sit forbrug kraftigt, glemmer hr. Wilhjelm fuldstændigt, at der er flere mennesker, der er involveret i en sådan situation som den, der er beskrevet her, bl. a. at de lån, man optager, må forudsætte opsparing hos andre mennesker. Det er derfor for snævert at stille det op ved kun at betragte den enkelte skatteyder, som hr. Wilhjelm gør her.

Så må jeg endnu en gang ligesom i mit første indlæg bede hr. Wilhjelm om at undersøge sine kendsgerninger lidt grundigere. Hr. Wilhjelm står heroppe og taler forarget om mulighederne for at afskrive på bindende kontrakt. Hvad om hr. Wilhjelm lige prøvede at slå op, om det stadig er muligt at afskrive på bindende kontrakt, eller i hvert fald fandt ud af, hvor mange år det egentlig er siden den mulighed blev afskaffet?

Kallesøe (KF):

Hr. Wilhjelm giver her et konkret eksempel, siger han, på afskrivning på bindende kontrakter. Den lov eksisterer overhovedet ikke i øjeblikket, så det er et eksempel, som overhovedet intet er værd.

Med hensyn til at drage landsretssagfører Kristian Mogensen ind i debatten synes jeg

ærlig talt, at hr. Wilhjelm skulle læse den redegørelse, som Kristian Mogensen skrev i Berlingske Tidende den 11. marts 1978. Hvis man læser den igennem og i øvrigt læser den debat igennem, som hr. Wilhjelm har haft med Kristian Mogensen, tror jeg nok, de fleste vil komme til det resultat, at hr. Wilhjelm er på overordentlig gyngende grund.

Hr. Glistrups bemærkning om, at lov skal brydes, må, mener jeg, almindelige mennesker forstå sådan, at lov skal overtrædes, altså bryde i betydningen overtræde, ikke at man skal ændre lovgivningen. Jeg kan godt sige, at i det konservative folkeparti er vi af den opfattelse, at de love, der vedtages i dette ting, skal holdes.

Med hensyn til spørgsmålet, som hr. Wilhjelm kom ind på, om, at afskrivningerne er steget – og han nævnte, at det skyldtes skatteunddragelser osv. – må jeg sige, at overtrædelse af skattelovgivningen kan finde sted i enkelte tilfælde, og så er der tale om, at man begår kriminalitet, men når fradragene er steget, skyldes det rent faktisk, at rentesatserne er steget, og at fradragene derfor bliver større. Man kan også se, at den helt store tyngde i fradragene skyldes folk, der netop har købt parcelhus og derfor har et betydeligt rentefradrag. Det er også et udtryk for deres skatteevne, så jeg mener, det er ganske rimeligt.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Først nogle ord om dette med fradrag. Jeg vil ikke komme ind på beslutningsforslag nr. B 16 om at gribe ind over for 3.000 kr.s fradraget. Det er blevet sagt heroppe – jeg kan desværre ikke huske, hvilken ordfører det var, men jeg synes, det var rigtigt – at dette er husmandsfradragene, man har grebet fat om, når det gælder 3.000 kr.s fradraget. Jeg tror, at gennemsnittet er et sted omkring de 1.500 kr. for alle skatteydere, der har mulighed for at få dette 3.000 kr.s fradrag, så det er ikke det helt store beløb, der findes på dette område. Men som sagt, der er nogle af dem, der er urimelige, og man må naturligvis se på dem.

Men der er én betragtning, jeg godt vil gøre gældende heroppefra, fordi det er, ligesom hr. Wilhjelm deler indvendingerne op i to grupper. Den ene er, at da de fradrages i indtægten, før skatten beregnes, er det asoci-